

REGIO ZUID HOLLAND MIDDEN

REGIONAAL RECHERCHE TEAM

COUPE TEAM

NO.

Q - 17-1

BETREFT: verdachte
G. Scholten.

P R O C E S - V E R B A A L

Op maandag 16 januari 1989 hoorden wij, verbalisanten
J.N. 't Hoen en E. Pastoor,
een man die ons opgaf te zijn:
Gerrit Scholten,
geboren te Kampen, 12 september 1925, wonende te Alphen aan
den Rijn, Grebbeberg 14.

Terzake ingelicht en nadat wij hem hadden medegedeeld dat hij
niet tot antwoorden verplicht was, verklaarde hij:
Vanaf 1 januari 1951 tot 1 oktober 1986 ben ik werkzaam
geweest bij de gemeente Alphen aan den Rijn. Vanaf 1951 tot
1956 was ik daar timmerman en vanaf 1956 tot 1960 was ik hulp-
opzichter bij gemeentewerken. Tussen 1951 en 1956 volgde ik
nog een cursus bouwkunde in Gouda, maar ik behaalde daarvan
geen diploma. In, naar ik meen, 1960 werd ik bevorderd tot
opzichter bij gemeentewerken en in 1972 tot opzichter A. Ik
kreeg toen de verantwoording over de volgende diensten:
reiniging, hieronder viel ook de voormalige stortplaats in de
Coupepolder, rioleringen, rioolwaterzuivering, magazijnen, de
Koningin Julianabrug, gladheidsbestrijding, markten,
uitstallingen en de autoherstelplaats. Ik kreeg hierbij de
verantwoording over 40 tot 50 personeelsleden. Later werd ik
bevorderd tot hoofdopzichter en in 1982 volgde mijn benoeming
tot chef van de afdeling reiniging en werktuigbouw. Vanaf 1982
behoorde eveneens tot mijn taak, alle verkeersregelapparatuur,
de parkeerregelingen, onder andere de parkeerautomaten en de
parkeermeters. Tevens was ik verantwoordelijk voor de
elektromechanische werkplaats en de tweede beweegbare Albert
Schweizerbrug. In 1986 maakte ik gebruik van de V.U.T.
regeling en verliet de dienst openbare werken. Als
vooropleiding heb ik alleen de lagere school gevolgd. Ik bezit
in het geheel geen chemische kennis.

In 1975 werd door de afdeling bouw- en woningtoezicht en met
mijn voormalige chef Van Rijn ervoor gezorgd, dat alle
Alphense containerbedrijven op een lijn kwamen. Het moest voor
hen mogelijk zijn om voor een redelijk tarief afval te storten
op de stortplaats in de Coupepolder om illegale stortingen
tegen te gaan.

Een duidelijk op schrift gestelde taakomschrijving werd mij
nooit uitgereikt. Zover mij bekend was dit nooit gebruikelijk
binnen de gemeentelijke dienst van Alphen aan den Rijn.

Vanaf 1975 had ik het, voor wat betreft de stort,
hoofdzakelijk voor het zeggen. Van Rijn bleef zijdelings bij
de stort betrokken. De stort was echter maar een klein
onderdeel van al mijn werkzaamheden. In die tijd kreeg ik ook
een blaadje onder ogen waarop vermeld stond wat niet gestort

0925

Wak in de

lijk / giftig was. Dit stond vermeld op twee A-viertjes met nog meer voorwaarden. Nu u mij de hinderwetbepalingen laat lezen, komen deze mij bekend voor. Voor wat betreft de ontgroning op de stort herinner ik mij nog dat mij mondeling werd meegedeeld dat het eerste stuk daar tot - 2.40 meter N.A.P. gegraven werd. Dit was het eerste gedeelte onder de huidige bult. Later gaf ik zelf opdracht om niet verder dan - 1.20 meter N.A.P. te ontgraven. Dit was op het gedeelte tegen de Kromme Aar aan en ook op de plaats waar thans de bult is. Zover mij bekend mochten wij de bult opbouwen tot + 14 meter N.A.P.. Van het "Fugro" rapport heb ik wel eens gehoord. Ik las dit echter nooit door. Uit eigen wetenschap wist ik dat er onder de stortplaats een kleilaag aanwezig was. Ik wist alleen niet hoe dik deze kleilaag was.

Nadat de bult vol gestort was, werd het voorterrein van de stort ontgraven. Zover mij bekend mochten de stortvakken niet groter gegraven worden dan 2500 vierkante meter. Zelf gaf ik opdracht om langs de kanten van de stort niet zo diep af te graven en naar het midden terrein wel dieper af te graven om zo het percolatiewater weg te laten lopen en doorbraak van de gegraven wallen te voorkomen. Zover ik in die tijd toezicht op de stort hield, werd er op het oog niet dieper gegraven als - 1.20 meter N.A.P. Het was mij niet bekend dat er in 1981 werd geconstateerd dat er tot - 4.50 meter N.A.P. was afgegraven. Ook een mogelijke sluiting door de burgemeester van Alphen aan den Rijn van de stortplaats naar aanleiding van deze constatering is mij niet bekend. Ik werd hierover ook nooit benaderd.

Verder hield ik toezicht op het op tijd afdekken van het afval, het niet te hoog storten en het storten door alleen vergunning houders. Het toezicht houden op de stort werd over al die jaren naast mij gedaan door De Vries, Geitenbeek en Soumokil. Tevens hield op de stort toezicht de stortbaas Bekker. Als u mij verder vraagt wie in die tijd bepaalde of iets giftig was, dan weet ik dat niet. Niemand van ons op de stort bezat die kennis.

T
2
Rond 1977 werd de stortplaats in de Coupepolder een regionale stort. Vele stortingen werden toen opgedragen door de Provincie Zuid-Holland. Dit waren onder andere stortingen van shredder door de firma Kemp. Het shredder was afkomstig van Pametex uit Den Haag. Nadat de eerste vracht van dit spul door ons was geweigerd, werd er vervolgens in opdracht van ambtenaren van de provincie in overleg met de directie openbare werken de eerste vracht toch gelost. Door ambtenaren van de provincie werd ons opgedragen hoe dik en waar de shredder precies gestort moest worden. Verder werd er in overleg met de provincie boormengsel van de N.A.M. gestort en in maart 1980 asbest uit Rotterdam. Door ambtenaren van de provincie werd controle gehouden op de verpakking en het vervoer van de asbest en de plaats van storten. De asbest werd gestort in zware plastic zakken. Bij de gemeente wist men overigens dat het niet was toegestaan de asbest te storten.

Het slib, afkomstig van Heineken te Zoeterwoude, werd ook op verzoek van de provincie gestort. Om te kijken wat voor afval Heineken nu zou storten, bracht ik samen met collega De Vries en de heer Van Egmond van de provincie een bezoek aan de Heineken fabrieken te Zoeterwoude.

0926

Tevens kreeg ik alle stort aanvragen onder ogen. Indien noodzakelijk vroeg ik advies aan de heer Van Egmond van de provincie. Vervolgens adviseerde ik het gemeente-bestuur daarop weer.

Naar aanleiding van deze aanvragen en stortingen is voorzover mij bekend er nooit iemand van de provincie op de stort geweest. Ook bemonsterde men het afval van de aangeleverde vrachten niet. Verder werd er door de provincie wel eens naar mij gebeld dat afval van een bedrijf waarvan een aanvraag bij de provincie was binnengekomen, alvast naar de stort kwam. Men gaf dan de naam van de vervoerder door en vroeg ons om medewerking. Het ging dan om vrachten afvalstoffen waar de provincie ook geen uitweg voor wist.

Door Soumokil en Geitenbeek werd ik wel eens gebeld met betrekking tot vloeibare stortingen. Als deze afvalstoffen in mijn ogen en voor zover ik daarover geïnformeerd was, geen kwaad kon, gaf ik toestemming om het te mogen storten. Door de gemeente zelf werd ook vloeibaar afval, afkomstig uit de straatkolken, op de stort geloosd.

Over het toezicht op de stort kan ik u het volgende vertellen. Door de werknemers op de stort werd alleen toezicht gehouden dat het afval gestort werd op de plaats waar het moest. Ik versta onder dit toezicht geen controle op de aangevoerde afvalstoffen. Aan hen gaf ik tevens door wat er gestort mocht worden. Dit was voor zover ik mij kan herinneren alles, met uitzondering van vloeibaar giftig afval, ziekenhuisafval, lege- en volle vaten. Vaten waarvan de inhoud niet schadelijk was, zoals bouwafval en dergelijke, mochten weer wel gestort worden. Onder ziekenhuisafval versta ik, afval uit de operatiekamers, waaronder anatomische resten. Zover mij bekend werden lege vaten op de stort plat gereden en in de oud ijzer bak gegooid. Dit gebeurde tevens met al het ijzer wat in de stort terecht kwam. Het oude ijzer werd onder andere door stortbaas Bekker verzameld en daarna verkocht. De opbrengst hiervan was voor de mensen op de stort. Het oude ijzer werd uit de stort gehaald ter voorkoming van lekke banden en dergelijke.

Tevens was aan Piet Vos, die met zijn personeel voor de gemeente op de stort werkzaam was, verteld dat zijn personeel ook enig toezicht moest houden op het gestorte materiaal.

In die tijd ging ik er ook vanuit dat de afval producerende bedrijven door de provincie middels een hinderwetvergunning streng gecontroleerd werden.

De enige keer dat ik gezien heb dat er vaten op de stort waren afgeleverd, was de keer dat ik hiervan door Geitenbeek op de hoogte werd gesteld. Verder zag ik nooit dat er een partij vaten gestort dan wel afgeleverd was op de stort. Als anderen verklaren dat ik met een stok in een vat of in vaten heb staan roeren op de stort dan is dat niet waar. Ik kan het mij in ieder geval niet meer herinneren. Als het echter dan zo geweest zou zijn, was het niets bijzonders. Ik kan het mij echter niet voorstellen, te meer omdat er volgens u een collega van mij zou hebben bijgestaan. Hij moest toen wel dezelfde mening toegedaan zijn, anders had hij mij zeker terug gefloten.

Voor het aangevoerde losse vuil was een omrekening gemaakt naar vaste kuubs. Deze berekening was in het verleden al

0927

gemaakt door mijn chef Van Rijn en of door het bedrijfsburo. Om die reden werd het aangevoerde vuil in 5 kuubs bakken voor 3 kuub opgeschreven, 8 kuub voor 5 kuub een 10 kuub voor 7,5 kuub. Toen er later nog grotere containers werden aangevoerd, werd daarvan 2/3 (twee-derde) van de inhoud berekend.

De openingstijden van de stort waren in eerste instantie vanaf 07.00 uur tot 16.00 uur. De stort was toen ook tussen de middag geopend. Later veranderden de openingstijden in 07.30 uur tot 16.30 uur. In deze periode was de stort van 12.30 uur tot 13.00 uur enkele keren gesloten. Buiten deze openingstijden was de stort soms ook open. Veelal op verzoek van het containerbedrijf Verkerk en een enkele keer op verzoek van het containerbedrijf Vos. Deze stortingen gingen dan in overleg met De Vries. Hij zette het toegangshek dan op het "schijnslot". Hiermee bedoel ik dat het hangslot van het hek niet dicht geknipt werd. Met de chauffeur van het desbetreffende containerbedrijf werd dan afgesproken dat het vuil op het stortplateau gestort moest worden, zodat het aantal stortingen de volgende dag geteld konden worden. Na afloop van het storten werd het slot door de chauffeur dicht geknipt. In eerste instantie gaf De Vries wel eens een sleutel mee aan een van deze chauffeurs om na sluitingstijd te kunnen storten. Hier heb ik toen wat van gezegd, omdat ik het daar niet mee eens was. Ook werd er door genoemde bedrijven in overleg met De Vries puin aangevoerd om de stort rijdbaar te houden.

In de periode dat er asfalt vrijkwam bij de reconstructie van rijksweg 12 werd dit afval 's-nachts door de firma Jannes Vos naar de stort vervoerd. Het asfalt was verwarmd en werd op de stort gebruikt om deze rijdbaar te houden. Bij het storten daarvan was geen toezicht van de gemeente aanwezig. Ook bij veel aanbod voor de openingstijd werd volgens De Vries op verzoek van de politie door de stortbaas Bekker de stort wel eens vroeger geopend. Dit was in verband met de verkeersveiligheid op de Westkanaalweg of de Burgemeester Bruins Slotsingel. Later, dezelfde dag, informeerde De Vries mij hierover.

Vergunning om op de stort te mogen storten hadden de volgende bedrijven:
Jannes Vos, Verkerk, Waco B.V. en Hoogenboom. Verder mochten de regio gemeenten storten, die samen werkten in het G.V.B.-verband (Gemeenschappelijk Vuilverwerkingsbedrijf Midden Holland).
Door mij werd in eerste instantie het gemeentebestuur geïnformeerd over de aanvraag van een vergunning van de containerbedrijven om te mogen storten. Het containerbedrijf Kemp beschouwde ik als de overige containerbedrijven. Kemp voerde op de stort vuil aan in overleg met de provincie. Kemp zelf ken ik niet, hoewel ik hem een keer heb ontmoet. Dit was in de tijd dat hij het shredder afval naar de stort ~~voor~~ de provincie ging afvoeren. Na afloop van deze stortingen ben ik samen met De Vries en Kemp bij de producent van het shredder afval in Den Haag op bezoek geweest".

w.g. G. Scholten.

0928

Nadat verdachte G. Scholten zijn verklaring was voorgelezen,
verklaarde hij hierbij te volharden en ondertekende deze.

Hiervan hebben wij op respectievelijk ambtseed en ambtsbelofte
opgemaakt dit proces-verbaal.
Alphen aan den Rijn, 17 januari 1989.

De verbalisanten,

J.N. 't Hoen

E. Pastoor.